

İKEV POSTASI

ARALIK 1997, SAYI 06 İSTANBUL KARAMANLILAR EĞİTİM, KÜLTÜR ve SOSYAL DAYANIŞMA VAKFI BÜLTENİDİR. İKİ AYDA BİR YAYINLANIR

Karamanlı genç Prof. Akif Eğler ABD'nin Bilişim Oscarı'nı kazandı!

Prof. Akif Eğler,
"tek sermayeniz bir adet kişisel bilgisayar ve beyniniz. Bunları iyi kullanan herkes potansiyel bir Bill Gates" diyor.

Türkiye'nin en büyük güvencesi genç beyinleri... Türkiye'yi geliştirmek ve gelecek nesillere iyi şeyler emanet etmek için çaba gösteriyorlar. İşte bu yeteneklere sahip kahramanlardan birisi de Karamanlı genç Profesörümüz Akif Eğler. Marmara Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Dekan Yardımcısı Prof. Akif Eğler, yazdığı bir bilgisayar programı ile dünya bilişimcilerinin dikkatini üzerine çekti. Prof. Eğler, 1993'te, Easy View adında bir yazılım üreterek, freeware (ücret öde-

meden kullanılabilen yazılım) olarak İnternet'e soktu. Easy View, özellikle ofislerde, arşivlerde, kütüphanelerde bilgisayara yüklenen binlerce dosya arasında gerekli olan dosyaya erişimi kolaylaştıran bir program olduğu için büyük ilgi gördü.

Prof. Eğler'in ürettiği yazılım programı, 4 yıldır on binlerce kullanıcı tarafından bilgisayarlara yüklenerek, Apple başta olmak üzere, Avrupa ve Amerika'da onlarca büyük şirketin bünyesinde kullanılmaya başlandı.

Japonya'da birçok devlet dairesi, Easy

View'u resmi yazılım olarak kullanabilmek için Prof. Eğler'den izin aldı. Japonca dahil, 7 dilde kullanılabilmek üzere geliştirilen program Easy View, son olarak ABD'nin Bilişim Oscarı olarak kabul edilen MacUser/ZiffNet ödülünü kazandı. Prof. Akif Eğler bu ödülü kazanmakla, Türkiye'nin bilişim sektöründe kendini ispatlayabileceğini gösterdi... Yazılımı ilgilenenlere piyasayı iyi inceleyerek ve ihtiyaç duyulan konularda özgün yazılımlar üretmelerini tavsiye eden Prof. Eğler, "tek sermayeniz bir adet kişisel bilgisayar ve beyniniz. Bunları iyi kullanan

herkes potansiyel bir Bill Gates" diyor. Prof. Akif Eğler'i bu çok önemli başarısından dolayı kutluyoruz.

VAKIFTAN...

• Mustafa Göncü

Lütfen bu çağrıya cevap verin!

Sevgili Karamanlı dostlarım, büyükle-
Srim, kardeşlerim... Bildiğiniz gibi, vak-
fımızın yönetim kurulu üyeleri sırayla bu
köşeye konuk olup, sizinle buluşuyorlar...

Bu sayıda sıra bana geldi; merhaba!

Yazmayı düşündüğüm konuyu Eylül
ayında yaptığımız Karaman seyahat-
tinde saptamıştım... Gelişen sanayimizden,
"Birinci Derecede Öncelikli Sanayi Böl-
gesi" kabul edilmişimizin sağlayacağı yarar-
lardan, sanayici ve işadamlarımız arasında
oluşturulması gereken işbirliğinden bah-
setmek ve düşlerimi süsleyen "Karaman
Holding" projesini açmak istiyordum... Bu-
gün fikrimi değiştirdim. Yukarıdaki konu-
ların yazımını şimdilik erteleyerek, içinde
bulduğumuz "Vakıf Haftası" günlerinin
önemine atfen, sizlere İKEV'den notlar
sunmak istiyorum:

İstanbul Karamanlılar Eğitim, Kültür ve
Sosyal Dayanışma Vakfı (kısa adı
İKEV), bundan bir yıl önce, yedi müteşeb-
bis Karamanlı tarafından kurulmuştu... Bu
dostlarımız, vakıf senedinin tescilinden
sonra, "Kurucu Üyelik" sıfatını paylaşmak
isteyen Karamanlılara çağrıda bulunarak -
vakıf senedindeki üyelik şartı gereği- "en
az beş Cumhuriyet Altınıyla" vakfa katıl-
mamızı istemişlerdi... Bu çağrı kısa sürede
cevap buldu... ve kurucu üyelerin sayısı
kırküçeye ulaştı...

İKEV, tescilini takip eden altıncı ayda,
yasa gereği ilk "Kurucular Kurulu" top-
lantısını yaparak, yeni Yönetim Kurulu'nu
seçti... Yeni Yönetim Kurulu'nun teşkiliyle
berlikte İKEV'in faaliyetleri hız kazandı.

Devamu 7. sayfa

AMAÇLAR... ETKİNLİKLER... YENİLİKLER...

Geleneksel "Arabaşı Gecesi" 22 Aralık'ta!

Arabaşısıyla, tahınlı batırıyla,
Acallasıyla, mercimekli bulgur
pilavıyla, etlikmeğiyle ayrı bir mut-
fak kültürüne sahibiz... Karaman'ın
geleneksel 'Arabaşı Gecelerini' İstan-
bul'da da (yilda birkez tekrarlayarak)
yaşatmaya çalışıyoruz...

Bu yılın toplantısı 22 Aralık'ta,
Fenerbahçe'de. Sizlerle beraber
olmanın mutluluğunu yaşamak ve

paylaşmak istiyoruz ve hepinizi bek-
liyoruz. Lütfen davetiyelerinizi biran
önce alınız, dışarıda kalmayınız...

Tarih :
22 Aralık 1997, Pazartesi

Yer :
Fenerbahçe Kulübü Sosyal Tesisleri
Kadıköy-Fenerbahçe

Saat : 20.30 - 23.00

Vakıf tel : 0.212. 632 74 93

İSTANBUL KARAMANLILAR
EĞİTİM, KÜLTÜR VE SOSYAL DAYANIŞMA VAKFI

"Geleneksel Arabaşı Gecesi"

İkramımız

Arabaşı çorbası ve hamuru

~ ~ ~

Pişi ve tulum peyniri

~ ~ ~

Kaymakam helvası

~ ~ ~

Çay, kahve

BU SAYIDA...

Karaman'dan :

- "Beraberlik çağrısı"
Dr. Mehmet Armutlu
- "Daldan dala"
Sevgi Çiçekleri
Türkan Çankaya

Güncel :

- "Hedefimize ulaştık!"
- "Ankara Karamanlılar gecesi"...
- "Karaman'dan haberler..."

Beldelerimiz:

- Şirin ilçemiz
Kazım Karabekir için
Evliya Çelebi der ki:
Güler Pınarbaşı
- "Gaferiyad'dan kız alacaksan"
Hasan Pınarbaşı

Anılar:

- "desene gıdı gıdı"
Sadı Göncü

Karaman'ın yetiştirdikleri:

- "Ali Eğler"

...NELER VAR?

DALDAN DALA

• Türkan Çankaya

Sevgi Çiçekleri...

Ne zaman birgeyler yazmak istesem

tüm konular, anılar ve kelimeler beynime

üşüşür. Başlarlar kendi aralarında

yanışmaya. Derken yüreğim girer devreye...

Sonra yüreğimle beynim çatırır, nedense

hep de yüreğim baskın çıkar. Sonra beynim

terkeder beni. Ben de yüreğimle düşünmeye

başlarım.

İnsan yüreğiyle düşününce de ilk aklına

gelen dostluk oluyor. İnsanların birbiriyle

dost olması ne kadar güzeldir değil mi?

Ama gerçek bir dost bulmak ve bu dostluğu

devam ettirmek hiç te kolay değil. Bunun için

BERABERLİK ÇAĞIRISI...

Dr. Mehmet Armutlu

Sevgili Karamanlılar, Bu yazımı kaleme alıp almamayı biraz düşündüm. O vakitler okuduğumuz, hani "Güliver Devler Ülkesinde" çocukluk hikayelerinde olduğu gibi, kendimi hep devlerin arasında, onlara birşeyler anlatmaya çalışan cüce rolünde görürüm. Gerçekte de öyledir. Anlatacaklarımı, söylesem mi, söylemesem mi? Beni duraksamaya iten neden: Kocaman lafları konuşunca "büyüklik taşıyorum sanılmak" korkusudur. "Bunu, peşin peşin duyurur, okuyucudan özür dilerim" fikrine aldam, yazmak için kendimi ayartıyorum. Ve başladım. Türkler dünya seviyesinde, önde gelen bir millettir. Soyuyla, sopuyla, diniyle inancıyla, örf, adet ve ananeleriyle, insanlık ve medeniyete hizmetleriyle, akilları, zekaları, kavrama yetenekleriyle hangi açıdan ele alırsanız ele alın, Türklerle kıyaslamaya tabii tutacağınız hiç bir ülkeden geri kalmaz.

"Yatan Millet Sakarya" nutku çekmek amacıyla değil, çok yönlü bir araştırmacı olarak gözlemlerimi dile getiriyorum. Ve inanıyorum ki, Allah (CC) Türkleri yaratmamış olsaydı, dünya bugünkünden daha çekilmez bir gezegen olurdu.

Değer bakımından yeterince hakkı takdir edilememiş Türk toplumunun içerisinde Karamanlıların çok özel bir yeri var. Bu yarım, ikibin yıl önceki Karamanlı içinde, bugünkü Karamanlı için de geçerlidir. Türk kültür ve medeniyetinin temelinde, Osmanlı kültürü yer alır. Osmanlı kültürünün ana duşağı, yani tabanı, kaidesi de, dayandığı payandası, dayaağı, desteğı de Karaman kültürüdür. Şüphesi olan varsa otuz yıl evvel yayımladığım makalelerimden birkaçını yeniden okurlarına sunar, savımı kanıtlarım. Yalnız ortalıkta birşeyler var, birşeyler oluyor. Sevgili Sadi Gönçü'yle konuşurken, habersiz çekilmiş resmimizin altına yafta iliştilmiş: "N'olacak bu memleketin hali?" İnanın memleketin halini konuşmuyorduk. Ama şimdi konuşmak istiyoruz. Benim gördüklerimi siz de görüyorsanız, tıbbın halisünasyon dediğı bırsamlar, sanırlar içinde değilm demektir.

Toplumun hızla yozlaştığını, zorbalığın uluslararası kuralları bile değıştirdiğini, politikacıların ülkeyi ve halkı değil, kendi çevrelerinin çıkarlarını ön planda tuttuklarını, akademik kuruluşlarımızda bile deneme, araştırma yerine kampaşma, gruplaşmaların öne geçtiğini; herkes kendi görevinin omuzuna yüklediğı sorumluktan habersiz kendi kabahatine başkalarında kulp arar; herkes kendini beğenmiş, herkes öteki birine küs; herkes yandaşını meslektaşını kaderdaşını küçük görür, yere batırır; kul hakkı, haram, helal unutulmuş, sanki bir girdabın kaosu içindeyiz. Din sömürüsü almış başını gidiyor. Adaletin hızı takati kesilmiş, sağlık sapsiz. Herşey kapanın elinde kalıyor. Kolumuzu bacağımızı verseniz, geri almanız mümkün değil. Örf ve adetler ayaklar altında; daha neler... neler...

Çevrenize bakın, iletim araçlarına, basına, eğlene dünyasına, tarikatçıya, büyüğüyle, küçüğüyle sigara tutkunlarına, uyuşturucuya koşanlara ve daha pek çok şeylere... ve de trafik canavarına...

"Yok öyle birşey" diyen çıkmadığına göre anlattıklarım gerçek demektir, sanrı değil. Fakat, "nereye?" sorusunu hiç soran da yok. Yani? Yani yukarıda sıraladığım, sergilediğim nahoşluklardan, sevimsizliklerden pek rahatsızlık duymuyoruz, şikayetçi değiliz sonucu çıkıyor, "ahştık mı yoksa?" diyeceğim geliyor.

Ama hayır, onaylamadığımız gibi, alışmışta değiliz. O vakit yapılacak tek şey var. Gelin, Karamanlılar olarak, mademki örneğiz, öncüyüz, hep birlikte, önce kendimizden başlayıp, yozlaşmanın hızını kesmeye çalışalım. Şöyle ki: Hiçbirşeye "Neme lazım" demiyorum.

Yetiğebildiğimce gece gündüz araştırıyorum, okuyorum, yazıyor çiziyor çalışıyorum. 720. Türk Dili Bayramında verdiğim sözü yerine getirebilmek için, "Üç Karamanlı'nın ikincisi "Yunus Emre"ye çalاکalem devam ediyorum. Ardından Mustafa Kemal Atatürk gelecek. Kısmette varsa bunları yeni baştan Karamanoğulları tarihi, "Yeni Baştan Anadolu Beylikleri Tarihi" takip edecek. Bu yapıların, eskilerden farklı olacağını, Türk Tarihi'nde adeta itilmiş, kakılmış, gözardı edilmiş bulunan Karamanoğullarının layık oldukları gerçek yere yerleşeceklerini gönül huzuru ile şimdiden sizlere duyurabilirim. Tarihin derinliklerine dalıp, şimdiki Karaman'a da arkamı dönmeyeceğimi, Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, Ankara Mersin Demiryolu'nun Karaman-Mersin arası, Karaman Havalanı, İbrahı Barajı, Ermenek Yolu başta olmak üzere, Karaman'ı Akdenize indirecek diğer üç ayrı yol, tarihi Karaman-Mar'a (Kırobası) yolu ve yeni su kaynakları konularımızı da gündemde tutmaya çalışacağım.

Dikkatinizi bir noktaya çekmek isterim. Bütün olumsuzluklara rağmen, Türk Halkı'nda da, Türk Dünyası'nda da yavaş fakat belirli ve köklü bir kumıldanış var. Şimdiye kadar bana ara ara, daha çok yörükler, bazen Türkmenler geçmişlerine ait sorular sorar, kanıtlar isterlerdi. Son on yıldan bu yana halk daha bir aşkla, şevkle köyünden kentine adeta uyanmaya başladı. Çok yönlü bu uyanışta üniversitelerin yayılması, çalışmalarının olumlu rolü önde gelen faktörler arasındadır. Son günlerde Türkiye dışından da, Kıbrıs, Bulgaristan, Yugoslavya, Yeni Türk Cumhuriyetleri, hatta Çin'den telefonlar, haberler geliyor. Karamanlılardan davetler alıyorum. Bizzat Karaman'a kadar, eski adetlerimizde olduğu gibi okuyucu, çağırıcı, uçak bileti, özel araba gönderip, "haydi" diyenler eksik değil. Hiçbirisine "evet" cevabı vermedim. Ama bir tanesi var ki, Azerbaycan'ın Karamanlı köyünde doğmuş özbeöz Karamanlı Dr. Kerimov, Bakü'den her telefon açışında yepyeni tekliflerle beni yumuşatmaya çalışıyor. "Uçak dersan uçak, otobüs dersan otobüs, Mercedes cip dersan cip, ne istersen tamam. Kameramanlarımız hazır bekliyor. Türk Boyları'nın, Karamanlıların Anayurttan ilk hareket noktalarından başlayıp, mekan-bemekan, kona göçe Anadolu'ya gelene kadar uğradıkları, konakladıkları, devlet kurdıkları, eser bıraktıkları mevkilere uğrayalım. Filmler resimler çekelim, izle-

rini tesbit edelim, bulgular arayalım. Evet de, hemen başlayalım". Bütün bunlar benim gençlik rüyalarım. Erginlik hayallerim. Ama "evet" diyemiyorum. Belki macera beni ürkütüyor. Belki kendimi yetersiz buluyorum.

Sonunda, önümüzdeki Türk Dili Bayramı'nda Karaman'da buluşmaya karar veriyorum. Yeni Türk Cumhuriyetleri'ni ve Balkanları, diğer ülkeler temsilcilerini resmi yollardan davet çıkarıp çağırıyorlar. M.1239 da Kubilay Han'ın Çin'i fethedip, orada Yuang Hanedanı'nı kurduğu yıllarda beraberinde gelen Karamanlılar şimdi adı Pekin olan Hanbalık civarına yerleşip kalıyorlar. Pekin'e 50 km uzaklıktaki beş köyde şu anda yetmiş bin Karamanlı yaşıyor. Dilleri, lehçeleri, yedikleri içtikleri simaları hatta davranışlarının Karaman'daki Karamanlılarla aynı olduğunu kısa süre önce, Çin'e gidip orada üç ay kalan ve Karamanlılarla görüşen TIADE Başkanı Prof. Dr. sn. Asır Orazov uzun uzun anlattı. Hatta yine Türkmenistan BEKK Başkanı sayın Garli Myalikgüev'de çağırıp Karamanlılarla bir hafta kadar beraber olduklarını, sayın başkana şahitlik ettirerek onaylattı. Karamanlılar, Akmanlar ve Salırlar (Salırlar) yani üç büyük yaşamaları üzerinde TRT, GS, Renk TV, ve Çağdaş kameramanlarının ayrı ayrı çekim yaptıkları bir açık oturumda benimle de konuyu tartıştılar. Profesör Orazov Çin'deki Karamanlıların yanına birlikte gitmemiz için ıknaya uğraşır. Allah (CC) izin verir ve kısmet ederse Mayıs 1998 Türk Dil Bayramı'nda buluşmak üzere sözleştik.

Bunları niye yazdım? Bunları, geçmişini arayan, sorup soruşturan, sen, ben diğer gibi kromozom taşıdıkları anı duru Türk, katıksız Karamanlılık özelliğine sahip genleriyle mazisini soran hemşerilerimize cevap verme, cevap bulmaya kendimi zorunlu hissettiğim için yazdım. Bu mecburiyet hepimiz için geçerlidir. Konya'da, Ankara'da İstanbul'da Antalya'da yurdun neresinde olursa olsun veya Kıbrıs'ta, Balkanlar'da, Cezayir'de, Ortaasya'da, Çin'de veya Avrupa'daki Karamanlılar geçmişte olduğu gibi gelecekte de birbirlerine sahiplenirlerse, bütün ulusumuza örnek olur. Bozulmaya yüz tutan saygımızın, sevgimizin canlanmasına yardım eder. Türklüğümüzün, bayrağımızın, güzel vatanımızın, dilimizin ve dinimizin bizden beklideğide budur.

NOSTALJİ...

Yıl: 1929 -1930

HİLALİAHMER (Kızılay) Karaman Şubesi İlçe Yönetim Kurulu üyeleri

Oturamlar: (Soldan sağa)

1. Karaman Müftüsü, büyük din alimi Tanburacıza Hacı Mustafa Efendi. 2. İlçe de (adaletiyle ünlü) çok sevilen ve sayılan Ağır Ceza Reisi 3. Halkla kaynaşıp, bayurılı işler yapan kaymakamımız M. Ali Bey (Algün) 4. Dr. Halit Akyüz 5. Kadıbeyza Hacı Mehmet Efendi (ÖZDEN)

Arkada ayaktakilerden ortadaki kişi sağlık memuru Niyazi Efendi, diğer iki şahsı tanıyamadım.

*Sadi Gönçü

"Dost dost diye nicesine sarıldım, Benim sadık yarım kara topraktr."

Bizim dostumuz kara toprak olmasın. Toplumumuzda pek çok dost ve hemşerilerimiz var. Yeter ki onları görebilmek için gönül gözlerimizi açık tutup Yunus gibi düşünelim.

"Sevelim sevelim Dünya kimsese kalmaz."

Dostıca kalın, sevgiyle kalın.

ŞAİRLERİMİZ

Düşlerimde Karaman

Kimi zaman dalar dalar giderim
"Gel" olursun düşlerimde Karaman
Tutun ellerimden anılar derim
Yok olursun düşlerimde Karaman

Kazalpa'da yüreğimi yıkarım
Yorgun argın Bozyazı'ya akarım
İğdemir'ten Şarözü'ne çıkarım
Bal olursun düşlerimde Karaman

Züğürlü Yaylası, Hamza Zindanı
Kalpaklı değirmen ve dere yanı
Bahçe bahçe, tarla tarla her anı
Gül olursun düşlerimde Karaman

Saylarüstü, Kışla önü, Kırbağı
Can göçüren Karmahalle toprağı
Solar solar düşer gönül yaprağı
Dal olursun düşlerimde Karaman

Çocukluğum nerde, gençliğim hani
Zeyve'de sokaklar bilmiyor beni
Göynüyerde düşündükçe hep seni
Kül olursun düşlerimde Karaman

Akyokuş'ta harman harman yığılar
Deliçay'dan savak savak dağılar
Nevzat senin özlemine boğulur
Sel olursun düşlerimde Karaman.
Nevzat Dağı

Hak yoluna

Yollarım ıraktır gelmek isterim
Gelip de nur yüzünü görmek isterim
Saçını büküm büküm örmek isterim
Bu canı hak yoluna kurban eylerim.

Bir dilim ekmeği nimet bilirim
Elimde olsa aleme veririm
Gel desen bana koşar gelirim
Bu canı hak yoluna kurban eylerim.

Dağları karları görmek isterim
Suyunu kana kana içmek isterim
Kar çiçeğimden bir demek vermek
isterim
Bu canı hak yoluna kurban eylerim.

Kuşlar gibi semalarda uçmak isterim
Seni alıp diyar diyar kaçmak isterim
Sevgime karşılık bir duanı isterim
Bu canı hak yoluna kurban eylerim.
Ali Uzun

Işıktan ellerin öğretmenim,
Yurdumun alinyazısını
yazar...
Sen sınıfa girince,
Dağılır bütün karanlıklar...

24 Kasım Öğretmenler Günü
nedeniyle, tüm öğretmenlerimize
selam, sevgi ve saygılar sunuyoruz.
İKEV

İKEV Bursunda hedefler aşıldı!

1997- 1998 Eğitim Döneminde, yetmiş üniversite öğrencisi İKEV bursundan yararlanacak...

İstanbul Karamanlılar Eğitim, Kültür ve Sosyal Dayanışma Vakfı'ndan burs alan öğrenci sayısı yetmişe ulaştı...İKEV'in çağrısına katılan duyarlı hemşehrilerimizle burs havuzumuz giderek büyüyor ve daha çok sayıda öğrencimiz bu imkandan yararlanıyor... Vakıf yetkilileri, konuyla ilgili duygu ve düşüncelerini şöyle dile getiriyorlar:

"İKEV olarak beş yıldır sürdürdüğümüz burs programında bu yıl hedefimizi aşarak, 70 öğrenciye (ayda 7.5 milyon TL.) burs veriyor olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Ancak mutluluğumuz tam değil, biraz buruk. Çünkü sırada burs almayı bekleyen, hepsi ayrı bir değer olan pırlıl 50 öğrencimiz daha var. Hepsini umut dolu, güven dolu. Yarınlarımızı, geleceğimizi emanet edeceğimiz gençlerimiz, bizim çocuklarımız. Karaman'dan İstanbul'a gelmişler. Çözümleri gereken pek çok sorunları var. Yurt sorunu, ulaşım sorunu, kitap parası, yemek parası, harç parası...

Bir umutla vakfımıza başvuruyorlar. "İmkânlarımız bu kadar, size şu anda burs veremiyoruz" dediğimiz andaki durumlarını bir düşünün. Umutları karamsarlığa dönüşüyor. Sesleri titriyor, derinden bir iç çekme, boyunları bükülüyor. "Peki" diyorlar mahzun ve buruk bir ifadeyle. Ama hemen çıkıp gidemiyorlar. Umutlarını yitirmek istemedikleri her hallerinden belli. Teselli etmek için, "Yeni bir imkan çıkarsa, haber vereceğiz" diyoruz. Gelin bu umutların yıkılmasına izin vermeyelim. Bu fidanlar solmasın, yeşersin. Yarınlarımızın ışıklarını kendi ellerimizle söndürmeyelim. Onlar hepimizin geleceğidir. Ne farkedemeyip, yarınlarımız için gençlerimizin yüreğine bir umut da biz ekelim. Gelin hemşehri olmanın, birlik ve beraberliğimizin gücünü gösterelim. Gençlerimize sahip çıkalım. Bu çorba-

da sizin de tuzunuz bulunsun. Yapılacak yardımların en hayırlısının, geleceğimizin teminatı olan gençlerimizin eğitimine katkıda bulunmak olduğunu hatırlatıyor, sizleri burs fonuna katılmaya davet ediyoruz."

İKEV burs fonu hesabı
İş Bankası Yenicami Şubesi,
Hesap No : 3186898
Bilgi için : 0.212.6327493

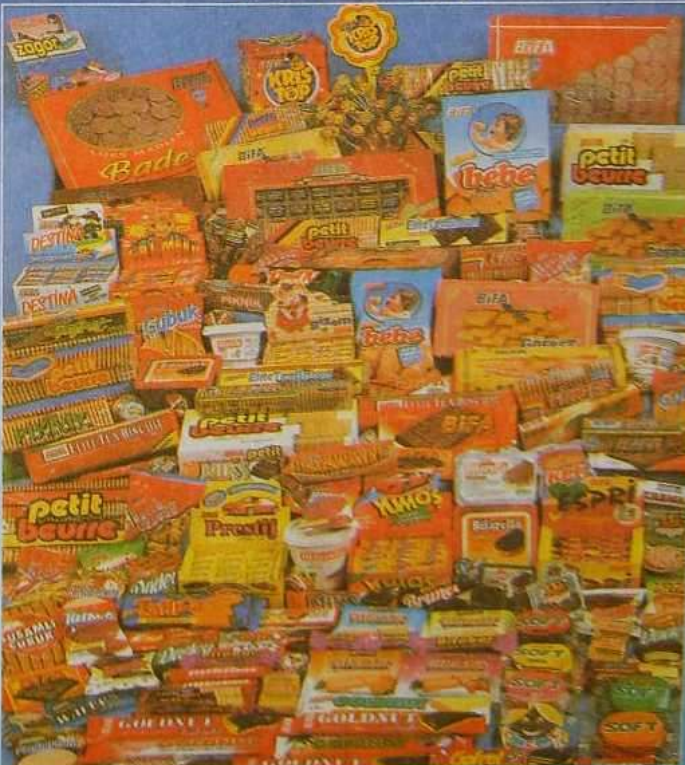
Bekir Sıtkı Erdoğan'ın sohbetine katılan öğrenciler, kendisinden imzalı kitap armağan aldılar.

Öğrencilerle beraber yapılan Çanakkale gezisinden bir görüntü.

BİSKÜVİ ve GIDA SANAYİİ A.Ş.

"DÜNYA KALİTESİ"

BİFA BİSKÜVİ ve GIDA SANAYİİ A.Ş.
Ezgi Yolu Üzeri P.K. 12 KARAMAN / TÜRKİYE
TEL: 0346 311 1341 FAX: 346 311 1342

İKEV KURUCU ÜYELERİMİZİ TANIYALIM

(Alfabetik sıra)

İstanbul Karaman Eğitim Vakfı'nın Kurucu Üyelerini her sayımızda sırayla tanıtmak ve sizlerin de katılımıyla güçlü bir dayanışma yaratmak istiyoruz.

Ahmet Yüksel.
Büyükemre
Ermeneqli baktırıcı
İbrahim Büyükemre
ile Akseki Dudu
(Nezahat) Demir-
ayak'ın çocuđu ola-
Karaman'da doğmu-
lise tahsilimi Kara-
nın. 1968 yılında gir-
ne Mühendisliđi Fa-
yılında mezun ol-
ermin Özbey ile 77
Çisel ve Yağmur
ğum var. Halen Isit-
ındırma konularında
aktayım.

62 16
23

Ali Egler
1926 yılında Karaman'da doğdum. İlk okulu Karaman'da, liseyi Konya'da bitirdim. Üniversiteyi Ankara Üniversitesi

Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde tamamladım. 18 yılı Maliye Bakanlığı'nda, 24 yılı özel sektörde olmak üzere 42 yıl gibi uzunca bir süre çalıştım. Biri kız, biri erkek (Marmara Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Prof. Dr. Mehmet Akif Egler) 2 çocuğum, iki torunum var.

Tel : 0.216.355 50 20

Ali Sesal :
30. 08. 1958 Karaman doğumluyum. Annem Attar Vecdi Tan'ın kızı Sevim, babam sobacı Ali Sesal'ın oğlu Sami'dir.

Gazi Mustafa Kemal İlkokulu, Yunus Emre Ortaokulu ve Karaman Lisesi'ni Karaman'da, 1974- 1981 yıllarında Marmara Üniversitesi İşletme Fakültesi'ni İstanbul'da okudum. Uzun yıllar firmalarda yöneticilik yaptım. Şu anda sigortacılık, danışmanlık ve gümrük müşavirliği yapmaktayım. Evliyim ve bir kızım var.

Tel :0.212.225 33 03

Atilla Başaran
1947 Konya Ereğli doğumluyum. Ayranıcı Bögceek köyü kökenli çiftçilik ve hayvancılıkla iştigal eden bir ailenin çocuğuyum. Orta ve liseyi Ereğli'de okudum. Yıllarda ailem ve ben çiftçilik ve hayvancılıkla uğraştık. Şimdi şahsım hem de ailem için çalışıyorum.

Şu anda iş makineleri ticareti, nakliye (ağır) ve inşaat taahhüt işleri yapan üç firma kurdum. Evli ve iki çocuk babasıyım.
Tel :0.216.326 47 10

Ayşe Orman Uğur
1955 yılında Konya'da doğdum. Babam Karamanlı, Veteriner Hekim Halil Fahri Orman. İlk öğrenimimi Konya'da e öğrenimimi İstanbul'da 1979 yılında Veteriner

Fakültesi'nden mezun oldum. 1981 yılında Tarım Bakanlığı'na bağlı kuruluşlarda çalışmaya başladım. Avcılar Belediyesi'nde 3 yıl Veteriner Müdürlüğü yaptıktan sonra 1992 yılında istifa edip kendi isimi kurdum. 3 şubesi bulunan bir zayıflama merkezi işletiyorum. Evliyim ve iki kızım var.

Tel : 0.212.574 49 68

Bekir Bacak

21.01. 1944 yılında Karaman'da doğdum. Babam uzun yıllar Belediye elektrik işletmesinde çalışmış. Karaman'ın yerlisinin "Elektrikçi Kara Reşat" diye tanıdığı Reşat Ağa Olup, annem aslen Fışandun'lu, Karaman'ın meşhur Kara Müftüsü'nün yeğenidir. İlk-orta ve liseyi Karaman'da okudum. İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi mezunuyum. 79- 90 yıllarında Paşabahçe Ltd. de çalıştım. Halen Plaş Plastik Ambalaj Sanayii'nde çalışmaktayım. Evli ve iki kız babasıyım.

Tel: 0.212.227 23 00

Bekir Sıtkı Erdoğan

Karamanlıyım. Doğum tarihim 8 Aralık 1926. Karaman Gazi İlkokul ve Ortaokuldan sonra İkinci Dünya Savaşı nedeniyle Konya'da bulunan Kuleli Askeri Lisesi'ni bitirdim. 1946'da Ankara'ya gelerek Kara Harp Okulu'na katıldım. 1948'de mezun oldum. Gerek görevli yıllarımda, gerekse emekli olduğum sonra, çeşitli sivil okullarda da öğretmenliklerim oldu. 1949 yılında Zeliha Hanımla evlendim. Yahya Gündüz

Emel Evgin

Karaman 1948 doğumluyum Annem Lebibe Özden, Babam Fahri Özden. 4. sınıfı kadar Gazi Mustafa Kemal İlkokulu Erenköy - Zühtü mezun oldum. Ortaokulu Üsküdar Kız Lisesi'nden 1966 mezunuyum. İstanbul Sanatlar Akademisi'ni 1972'de bitirdim. (1972'de Erol Evgin ile evlendim) Erol Evgin ile evliliğimden Furat adında iki çocuk doğmuştur.

Halen, Evgin Mimarlık Bürosu'nda proje, dekorasyon ve inşaat işlerini yürütmekteyim.

Tel: 0.216.384 33 33

Emre Gürses

01.08.1950 yılında Aksaray'da doğdum. Babam aslen Aksaraylı olup, annem Karaman'da uzun yıllar tapucu-

luk yapmış Tapucu Münip Peker'in kızıdır. İlk ve orta öğrenimini Aksaray'da tamamladım. Liseyi Karaman'da dedemin yanında okudum. Üniversite tahsilimi İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi'nde tamamladım.

Halen Plaş Plastik A.Ş'de çalışmaya devam etmekteyim, evliyim ve bir kız babasıyım. Karaman ve Karamanlıları çok seviyorum.

Tel : 0.212.260 64 48

ANKARA'DAN...

Ankara'daki "Karamanlılar Gecesi"
22 Kasım'da, Dedeman Oteli'nde yaşandı...

Ankara Karamanlılar Derneği'nin, her yıl düzenlemekte olduğu toplantıların dokuzuncusu 22 Kasım 1997'de, Ankara Dedeman Otel'i'nde yapıldı. Gecede, Karaman'dan, İstanbul'dan ve diğer illerden temsilcilerin ve Ankara'da yaşayan hemşehrilerin katılımıyla, birarada olmanın sevinci, coşkusu ve güzelliği paylaşıldı. Ankara Karamanlılar Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı sayın Ahmet Semen ve Yönetim Kurulu'nun evsahipliği mükemmeldi.

İKEV olarak İstanbul'daki Karamanlıları temsilen katıldığımız gecede, Türkan Çankaya'nın "Karamanlı Kimliği"ni dile getirip hatırlatması gecenin en çok ilgi çeken bölümüydü. Ankara Anakent Belediye Başkanı sayın Melih Gökçek, Karaman Milletvekilimiz sayın Fikret Ünlü, Valimiz sayın Hakkı Teke, Belediye Başkanımız sayın Yaşar Evcen, Karamanlı sanayici ve işadamlarıyla dörtyüzden fazla hemşehrimizin katıldığı gece geç saatlere kadar sürdü.

Ankara gecesine İKEV'den Bülkan Suat Sözer ve Yönetim Kurulu üyeleri katıldı.

Karaman'dan Haberler...

2000'li yılların dünya markası olmaya aday Onsa'nın büyük başarısı...

Bu yıl Madrit'te 17 Kasım'da gerçekleştirilen 23. Uluslararası kalite ödül töreni'ne tüm dünyadan değişik iş konularındaki profesyonel firmaların yanı sıra, liderler, akademisyenler ve dış temsilcilikler katıldı. Tüm dünya basınının ilgiyle izlediği 23. Uluslararası kalite ödül töreni'nde Karaman yatırımcılarından Onsa Bisküvi ve Gıda Sanayi şirketi de 23. Uluslararası Goldstar Kalite ödülünü almaya hak kazandı.

İstanbul Sanayi Odası'nın (İSO) seçtiği 500 büyük kuruluş arasında ihracatta 196., personelde 132., ciroda da 438. sırayı alan Onsa'nın hedefi dünyada aranan marka olmak. Onsa, kalite konusuna özel bir önem verdiğini belirterek "Kalite kontrol edilmez, üretilir" prensibini yönetim ve tüm çalışanlarca benimsemiş, çalışmalarıyla bu ödülü kazanmıştır. ISO 9000 Kalite Belgesi almak için de yoğun bir çalışmaya girdiklerini belirten Onsa yetkililerinin dikkat çektiği bir diğer nokta; üretim kalitelerinin iç ve dış piyasada büyük ilgi görmesi ve başta Türk Cumhuriyetleri, Almanya, Hollanda, Belçika, Norveç, Danimarka, Finlandiya, Rusya, Romanya, Arnavutluk, Suudi Arabistan, Lübnan, Dubai, Polonya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya vb. ülkelere ürünlerinin ihraç edildiğidir. Bunun yanında Suudi Arabistan ve Rusya'da temsilciliklerinin kurulduğunun bilgisini veren Onsa, ayrıca Romanya'da da gofret tesisi kurmuş bulunmaktadır. Şu anda Onsa Tekstil ve Dış Ticaret Şirketi olarak ihracat ve ithalat yapmaktadır. Organize Sanayi Bölgesi'ndeki genişleme alanında arsa talebinin gerçekleşmesi durumunda tekstil alanındaki çalışmalarını da uygulamaya geçirecekleri verdikleri bilgiler arasındadır.

Saray Bisküvi'ye ISO 9002 Kalite belgesi ...

Saray Holding bünyesinde faaliyette bulunan Saray Bisküvi'nin ISO-9002 Kalite Belgesi'ni bütün çeşitlerinde (bisküvi, çikolata, kek, ciklet, şeker...) almaya hak kazandığı bildirildi. Saray Holding Yönetim Kurulu Başkanı Sami Özdağ, yazılı açıklamasında, hiçbir firmadan yardım almadan, ekip çalışmasıyla prosedürü tamamlayan Saray Bisküvi'nin, yapılan tetkikler neticesinde ISO 9002 Kalite Belgesi'ne layık bulunduğunu kaydetti.

Karaman Türk Dilinin başkentidir...

Belediye Bşk. Yaşar Evcen.

Bugün gıda ürünleri; elmacılık ve tahıl üretimiyle Türk ekonomisine büyük katkılar sağlayan ilimiz, ö n ü m ü z d e k i yıllarda Türkiye'nin en gelişmiş ve kalkınmış çağdaş kentleri arasına girmeye adaydır. Köklü tarihi ve zengin kültürel değeriyle üniversiteyi haketmiştir. Bu tarihi fırsatı kaçırmamak için Belediye "Üniversitemi istiyorum" adlı bir kampanya başlatmış bulunmaktadır. Bu kampanyada halkımızın, üniversite konusunda haklı ve yoğun isteklerini TBMM Başkanlığına, Başbakanlık, Milli Eğitim Bakanlığına faxla iletmesini istiyoruz.

"Üniversitemi istiyorum"

TBMM Bşk. 0.312. 420 5165

Başbakanlık : 0.312. 417 0476

Milli Eğitim Bakanlığı :

0.312. 417 7027

Şehir içi ulaşımında Yeni bir proje: "Raylı Sistem"

Karaman'da sanayiinin hızla gelişmesi sonucu, fabrikalara çalışmaya gelen işçiler hızlı bir yapılaşma ve nüfus potansiyeli oluşturmuş durumda. Yetkililer, sadece organize sanayii bölgesinde şu an 20.000 işçi potansiyelli nüfusun önümüzdeki yıllarda daha da artacağı görüşündeler. Bu gelişmelere paralel olarak, artan şehir içi trafiğinin rahatlatılması gerekçesiyle, raylı ulaşım sistemi projesinin çalışmalarına başlanıldığı belirtiliyor.

Tarih, kültür, sanayii kenti Karaman...

Orta Anadolu'nun geçiş noktasında bulunan tarih, kültür, sanayi ve huzur kenti Karaman'da, ekonomik, sanayi ve ticari gelişmelere paralel olarak, altyapı, ağaçlandırma, ulaştırma ve sosyal alanda da çalışmalar hızla devam etmektedir. Karaman'ın her yönüyle yaşanılabilir bir kent olarak kalması için, biran evvel toplu konut yapımına ağırlık verilmesi gerektiğine, mevcut problemlerin de zamanında ve ileriye dönük olarak çözümüne çalışılmaktadır. Sanayi kalkınmasında istikrarlı ve doğal dengeyi bozmadan yola devam eden Karaman, örnek bir kalkınma modeli gerçekleştirmektedir.

Karaman'da Beden Eğitimi Yüksekokulu kuruluyor...

Karaman Milletvekili Fikret Ünlü, Karaman Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu'nun kurulmasının Bakanlar Kurulu kararıyla kesinlik kazandığını bildirerek, "Beden Eğitimi Yüksekokulu'nun Karaman'ın sosyal ve kültürel yapısına getireceği canlılık kadar, Türk spor dünyasına yapacağı katkılarla sağlam bir eğitim kurumu olarak görevini ülkemiz yararına sürdürecektir" dedi. Fikret Ünlü'nün bu müjdesinin hemen ardından planlanan Beden Eğitimi Yüksekokulu 11 Kasım günü Bakanlar Kurulu toplantısında ele alınarak onaydan geçti ve 18 Kasım 1997 tarihli, 97/10204 sayılı karar yazısı ile Resmi Gazete de aşağıdaki gibi yayımlandı.

"Selçuk Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı olarak Karaman ilinde Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu kurulması, Milli Eğitim Bakanlığı'nın 31/10/1997 tarihli sayılı yazısı üzerine, 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Kanunun Ek 30'uncu maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 6/11/1997 tarihinde kararlaştırılmıştır."

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nun Karaman'a hayırlı olması dileğiyle sözlerini tamamlayan Fikret Ünlü'nün gayretleriyle kazanılan ve tüm Karamanlıların özlemi, "Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi'nin alt yapısını da oluşturacak olan bu okulun Karaman'ın gelişmesine yeni bir ivme kazandıracağına inanıyoruz. Teşekkürler sayın Ünlü.

Hollanda'nın gözü Karamanlı Fadime'de...

Hollanda'da Mayıs ayında yapılacak genel seçimler için aday listelerini açıklayan siyasi partiler, Türk adayları da "seçilebilir olasılığı bulunan" bölgelelerden aday gösterdi. Liberal Parti, Mayıs 1998'de yapılacak parlamento seçimlerinde Türk vatandaş Fadime Örgü'yü 35. sıraya yerleştirdi. Listedeki yeriyile bütün dikkatleri üzerine çeken ve Karaman'da doğup büyüyen 29 yaşındaki Fadime Örgü, küçük yaşta Hollanda'da yaşayan ailesinin yanına yerleşti. Alman ve İngiliz dili eğitimi gören Örgü, lisans eğitimiyle yetinmeyerek İngiltere'de yüksek lisans yaptı. Türk kızı Karamanlı Fadime, seçilmesi halinde Hollanda Meclisi'ne giren ilk Türk kadın parlamenter olacak. Politikaya atılmak istemesindeki en büyük gerekçesinin, topluma karşı duyduğu sorumluluk olduğunu dile getiren Fadime, "böyle bir sorumluluk içinde çalışan Liberal Parti içinde seçilirim yapacağım ilk iş Avrupa Parlamentosu'na girmek için çaba harcamak olacak" dedi.

Mecliste 31 sandalyesi bulunan Liberal Parti'nin birinci parti konumunda olduğu ve seçimlerde en az 40 sandalye çıkabileceği söyleniyor.

Galatasaray'dan Karamanspor'a destek...

Galatasaray Kulüp Başkanı Faruk Süren, DSP Milletvekili Fikret Ünlü ile Vali Hakkı Teke'nin girişimleriyle, Galatasaray'la Karamanspor'un kardeş kulüp ilişkisini sağladı. Karamanspor'un altyapısının oluşması için gereken desteği sağlayacaklarını belirten Faruk Süren, Milletvekilimiz Fikret Ünlü aracılığıyla Karamanspor Kulüp Başkanı Mustafa Öztav'a, desteği dile getiren bir mektup gönderdi.

Mersin Karamanlılar Derneği'nin "Arabaşı Gecesi" 13 Aralık'ta...

Mersin'de yaşayan hemşehrilerimizin de geleneksel "Arabaşı Gecesi" 13 Aralık 1997 Cumartesi günü Büyük Mersin Otelinde yapılacak. Dernek Başkanı sayın Salih Aydın vakfımızı arayarak, İstanbul'daki Karamanlıları da bu toplantıya beklediklerini belirtti ve Mersin'e davet etti. Teşekkür ve başarı dileklerimizizi sunuyoruz.

Karaman'ın nüfusu 105.000 oldu...

Karaman valiliğinden aldığımız habere göre, 30 Kasım'da yapılan '97 Genel Nüfus Sayımı'nda Karaman'ın merkez nüfusu yüzbeşine ulaştı. Kesinleşen sayım neticesi Ankara'ya gönderildi. Böylece Karaman da nüfusu yüzbini geçen iller arasına katıldı.

VEFAT ve BAŞSAĞLIĞI

Vakfımızın kurucu üyelerinden sayın **Reşit Keskin'in** annesi

Seyde Keskin,

Afacan Ailesi'nin değerli büyüğü, **Yavuz Afacan'ın** ağabeyi, **Yılmaz Afacan,**

İş Bankası Karaman Şubesi emekli müdürlerinden

Mahmut Athi

Dölek ve Yönet Aileleri'nin değerli evladı, **Figen Dölek'in** eşi, **Barış Dölek'in** babası,

Adnan Dölek

Hakk'ın rahmetine kavuşmuşlardır. Merhume ve merhumlara Allah'tan rahmet, kederli ailelerine, akrabasına ve yakınlarına sabır ve başsağlığı dileriz.

İKEV

Şirin ilçemiz Kazım Karabekir için Evliya Çelebi der ki; "Hacı Baba Dağı etekleri bağdır, bu bağları anlatmak zordur."

Kazım Karabekir ilçesi, Selçuklular, Beylikler ve Osmanlı devrinde "Gaffariyet", "Gefri-yad" diye anılmış, Cumhuriyet döneminde önce "Kasaba" da denilmektedir. "Gafr" (gafran'dan) köküne bağlı ise de muhtelif kaynak ve zamanlarda değişik şekillerde zikredilmiştir. XIX. yüzyıl sonlarında hem "Gafr-iyad" ve hem de "Kasaba" denildiği olmuştur.

Bütün bunlara ek olarak, Kasaba daha önce kafirlerin elindeyken Evliya Çelebi'nin dediğine göre "Kafirabad" iken müslümanlar tarafından fethiyle "Gaffarabad", "Gafar-iyad" olarak adlandırıldığı görüşü kuvvetlenir.

Bu isimlerin hepsi de (Kasaba hariç) Arapça- Farsça bir terkiptir. "Gaffar" Allah'ın Esmâ-ül Hüsnâ'sından (99 güzel isminden) biridir. Günahları örten, günahları bağışlayan, merhameti çok olan (Allah) anlamındadır. Gafr de aynı kökten bir kelime olup, aynı anlamda kullanılır. Arapçadır.

Ekonomik ve ticari bakımdan Gaffarabad, ipek ve baharat yolunun Anadolu'daki devamı diyebileceğimiz Halep- Adana üzerinden İstanbul'a (bir kolu ile Antalya ve Alanya'ya) ulaşan ana hat üzerinde kurulmuştur. Bu yönü ile tarih boyunca ticari bakımdan önemlidir. Daha bir asır öncesinde Kasaba halkının "cihîr" denilen bitkiden hem kendi ihtiyaçları için hem de ticari gaye ile boya yaptıkları söylenir. Anlatıldığına göre Aşılık Meykiinin üst tarafları cihirlikmiş. Tesbih tanesi büyüklüğündeki meyvesi ile dallarından boya yapılan bu bitki, daha kaliteli ve fazla üretim için aşılانmıştır.

Gaffarabad'da tarım ve küçükbaş hayvancılık da eskiden beri yapılmakta olup halen ilçenin temel geçim kaynağıdır. Hacı Baba Dağı'nda yetişen hayvanların etinin lezzetli olduğu ve bazı Arap ülkeleri tarafından özellikle arandığı, yaşlılarca anlatılır. Bağcılık çok eskilerden beri yapılan ziraat kollarından biridir. Evliya Çelebi de seyahatnamesinde "Hacı Baba dağı etekleri baştan başa bağdır, bu bağları anlatmak zordur" diye bahseder.

Kazım Karabekir ilçesi Karaman iline bağlı beş ilçeden biridir. 21 Haziran 1989 tarihinde 3578 sayılı "4 il ve 5 ilçe Kurulması Hakkında Kanun'la" kurulmuş olup, bağlı 14 köyü bulunmaktadır. İlçe merkez belediyesi 1951 yılında kurulmuştur. Emniyet, Orman ve Kadastro gibi birkaç teşkilat dışında bütün resmi kuruluşlar ilçe birimlerini oluşturmuş ve faaliyetlerini sürdürmeye başlamıştır.

Karaman'ın tahıl ambarı olarak bilinen Kazım Karabekir'de ilçe halkının çoğunluğu tarımla uğraşmaktadır. Yurtdışında

çalışan işçilerin çokluğu ve genellikle Karaman ve Konya'ya yerleşmesi dışı göçün önemli göstergesi olmaktadır. Bu yüzden son otuz yılda ilçe nüfusunda kayda değer bir artış olmadığı görülmüştür. İlçenin ekonomik potansiyeli ile devlet imkanlarının biraraya getirilmesinin kalkınma ve gelişmeyi olumlu yönde etkileyeceği düşünülmektedir.

Kazım Karabekir Kombassan'ın yeni yatırımları ve "gıda şehri" projesi ile gelecekte büyük bir sanayi şehri olma yolundadır. Kazım Karabekir'in gelişmesinde büyük katkıları olan Belediye Başkanı Boyacıoğlu'nu kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz.

• Güler Pınarbaşı

"Gaferiyad'dan kız alacaksan!..."

"Daha önce bucak iken, Karaman'ın il olmasıyla birlikte ilk ilçesi olan bu ilçenin töreleri, alışkanlık ve görenekleri dillere destandır. Burada yapılan düğünler çok eğlenceli olur. Hele hele kız bakmaları bir başkadır.

Sahne, Karaman- Konya yoludur. Evlenme çağına gelmiş olan kızlar, en güzel giysilerini giyerler. Yeşilli, pembeli baskortülerini, ya da şifonlarını örtünürler. Başlarını açıkta bırakanları da olur. Erkekler de en güzel elbiselerini giyini, ayakkabılarını takarlar, papyon kravatı olanları onları gömlek yakasına keleklerler. Kızlar ve erkekler gruplar halinde asfalt yolda, beşyüz metre gidip gelerek bakışılır. Birbirleriyle konuşup, anlaşma yoluna dahi girenler olur, beğenmeler burada gerçekleşir. Akşam eve dönüşte, damat adayları kararlarını babalarına, babalarından çekinenler de annelerine, babalarına söylemeleri için yansıtırlardı.

Damat adayı, "ben Gonca'nın kızı Elifi çok beğendim, kızların içinde en güzeli oydu, giydiğini yakıştırmış, yürüyüşü de çok iyiydi" dedi mi, aile büyükleri olumlu bir sonuç almak için kolları sıvarlardı. Önce kendileri kız tarafına giderek, isteklerini bildirirlerdi. Bundan bir sonuç alamazlarsa, kız tarafının kiramayacağı kişileri araya sokarlardı. "Kız evi, naz evi" dendiğinden ve kız babalarının burnu Hacıbaba Dağı'nda olduğundan, erkek tarafı

her isteneni sineye çekmek zorundaydı. Takılacak takılar, alınacak eşyalar, damat tarafına hayli pahalıya patlardı. Gönül düşmüş bir kere, herşeye katlanacaktır artık. Yaşlılar, asfalt üzerinde gidip-gelmeyi, orada bakışıp tanışmayı pek beğenmezler, bunun mutlaka değişmesini isterlerse de gençler, bu alışkanlığın çok iyi olduğunu, böylelikle kızları yakından gördüklerini, kendi beğenilerine göre davranabildiklerini söyleyerek, bu alışkanlığın sürmesinden yanadırlar.

Bu görenek, geçmiş zamanlarda öylesine yaygındı ki, bu gidip gelmeler yüzünden, kimi zaman otobüsler dahi yollarına devam edemezlerdi. Sıkı mı şoför korna çalarak yolu açabilsin. Jandarma bile onlara birşey söyleyemezdi. Sevenlerin arasına kim girebilirdi ki zaten? Bu töre de şimdilerde eski canlılığını yitirerek sürmekte. Yoğunluk yarı yarıya azaldı. Gidip gelmeler yalnızca Ramazan ve Kurban bayramında yapılır, diğer zamanlarda yapılmazdı. Bazı ana babalar da kenarda bekleyerek, çocuklarının kimlerle ilgilendiğini, onlar için en iyi adayın kim olabileceğini izlerlerdi. Çok eski zamanlarda gelin adayları, nişanlarda, düğünlerde, gelin hamamlarında, kınalarda görülüp seçilirdi... Bu da iyi bir görünekti. Alacağınız bir gelinin neyin nesi olduğunu bilmek yararlıydı. Gözü kapalı işe girmektense "ince eleyip sık dokumak" her zaman iyidir. Hey Konya yolu hey, sen nice aşklara ve tanışıklıklara Hacıbaba Dağı'yla birlikte tanıklık ettin. Gizlediğin yürek tıptırtıları ve sevgi sözcükleri bugün hala üzerinde dolanır durur. Ne mutlu sevip sevilenlere..." der. Hasan Pınarbaşı, Kasaba'nın değişmeyen adetlerinden birini bize aktarıırken.

NEFİS ZİYAFET

Ülçet

BİSKÜVİ-ÇİKOLATA-ŞEKERLEME-KEK-GOFRET-ÇİKLET

Ülçet

Bisküvi ve Gıda San.A.Ş.

Organize Sanayi Bölgesi Karaman / TÜRKİYE Tel : 0(338) 224 12 90 (9 Hat) Fax: 0(338) 224 12 99

ANILAR...

"...desene gıdı gıdı"

* Şadi Gönçü

Tüm Karamanlıların 50'li yıllarda vilayet lafı ile oturup vilayet lafı ile kalktığı gündür. Değişik partilere mensup olanlar, taraflılar, tarafsızlar; köylüsü kentlisi "vilayet" denilince hepimiz bir ve beraber oluyorduk.

Karaman'ın vilayeti için Ankara'yı adeta komşu kapısı haline getirmiştik. Karaman heyetleri, başta parti liderleri olmak üzere, çılmadık kapı bırakıyorlardı. İnönü, Bayar, Menderes, Bölükbaşı; heyetlerimizi neredeyse tanır hale gelmişlerdi. Bizleri karşılarında görünce, biraz da vakit israfını önlemek amacıyla;

"Karamanlılar... Hoş geldiniz, sefalar getirdiniz. Hiç merak etmeyin, Karaman tarihi şanına yakışın vilayeti kavuşacaktır. Kalpleriniz umutlu olarak dönünüz, bu müjdeyi hemşehrilerinize verebilirsiniz..." diyorlardı.

Biz Karamanlılar, artık alıştığımız bu tatlı vaatlerle avutuluyorduk. Böylece günler, aylar, hatta yıllar gelip geçiyor, Uşak, Adıyaman vilayet yapıyor ve bizim ağzımıza çalınan bir parmak balın tadı buruklaşıyordu. Ne var ki hiçbirimiz yılmıyorduk... Yerel basın ve İstanbul, Ankara basını aracılığıyla Karaman'ın vilayeti gündemde tutmaya çalışıyorlardı, milletvekillerimizi de zorluyorlardı.

Bu arada Akşehir, Ereğli ve Beyşehir'liler de vilayetlik için sıraya girmişlerdi. Konuya milletvekilleri onlara da mavi boncuk dağıtmaktan geri kalmıyorlardı.

VAKIFTAN... 1. sayfanın devamı

Değişik projeler, değişik etkinlikler üretilirdi. Kısa sürede çok sayıda Karamanlıya ulaşıldı... "İKEV Polikliniği" projesi geliştirildi, teşvik ve tasvip gördü... İKEV'den burs alan üniversiteli öğrencilerin sayısı arttırıldı... Geleneksel pikniğimiz... Karaman seyahatimiz... 22 Aralık'ta yapılacak arabası gecemiz...

Araçlar farklı, amaç hep aynı: İKEV'i geliştirmek, Karamanlılar arasında sosyal ve kültürel dayanışmayı sağlamak ve İKEV projeleri için yeni kaynaklar bulmak, fonları büyütmek. Yeri gelmişken; bütün bu çalışmalara ve etkinliklere katılan, katkıda bulunan ve İKEV'e maddi-manevi destek veren herkese binlerce teşekkür...

Bence, yapılanlar sevindirici fakat yeterli değil. Daha büyük düşümleri, daha büyük projelere imza atabilmeliyiz. Daha çok öğrencimize burs sağlamalı, daha çok Karamanlı gencimizin üniversite eğitimi görmesine vesile olmalıyız... İnanıyorum ki bunları hepimiz istiyoruz. Belki de istediğimiz halde İKEV'le buluşamıyoruz, doğru adrese ulaşamıyoruz! "Peki ne yapmalıyız?" diye soracaklara da minik notlarım var:

1 Bizimle "Kurucu Üyelik" onur ve mutluluğunu paylaşmak isteyen daha pek çok kişinin var olduğuna inanıyoruz ve bu olanaktan yararlanmalarını diliyoruz... (Üyelik için, İstanbul'da bulunmak şart değil!)

2 Daha önce "Karamanlılar Derneği" üyesi olan 470 hemşehrimizin, bir an önce İKEV'e üyelik başvurusunda bulunup, kayıtlarını yaptıklarını bekliyoruz.

3 Mevcut "Kurucu Üye" ve "Üye" lerimizden, giriş ödentisi ya da yıllık aidat borcu olanların, taahhütlerini en geç yıl sonuna kadar tamamlamalarını rica ediyoruz...

4 İKEV Üniversite Bursu, İKEV Öğrenci Yurdu, İKEV Polikliniği, İKEV Huzurevi ve benzeri projelerimiz için gereken gayrimenkul ve menkul değerlerin temininde, hayısever Karamanlılar ve Karaman Dostlarını başta bulunmaya çağırıyoruz...

Lütfen bu çağrıya cevap verin. Gelecek nesiller için sizin de yapabileceğiniz pek çok şey, bırakabileceğiniz pek çok eser var!

İşte o günlerde Cumhurbaşkanımız Bayar'ın, Başbakan Menderes, bazı bakanlar ve milletvekilleri ile birlikte Karaman'a gelecekleri müjdesini aldık. Aman Allah bir sevinç ve heyecan rüzgarı esmeye başladı ki, sormayın gitsin; önünde durabilecek aşkolsun...

Şehir daha dikkatle temizleniyor, yollar onarılıyor, binaların badanalari yenileniyor; kaymakamlık, belediye ve diğer kuruluşlar tüm olanaklarıyla seferber olmuş bir halde büyüklerimizi karşılamaya hazırlanıyorduk.

Bu arada Karaman Kalesi'nin oldukça büyük bir maketi, şehir parkının karşı köşesindeki ahşap tornacı Rıza Toğanaş'a yaptırılıp kürsü haline getirildi. İyi de bu kale kürsü nasıl taşınacaktı? Bunun da çaresi bulundu. Kasasının yan kapakları açtırılan bir kamyonu yükledik maket kaleimizi, Gazipaşa Caddesi, İstasyon Yolu trafiğe (!) kapatıldı. Şenlik şamata, kalemini istasyon çıkışına götürüp yerleştirdik. Çeşitli afişler, bayraklar, krepon kağıtları, kasımpatılar süsledi istasyon binası ve kale. Belediyenin derme çatma bandosu, şef Hasan'ın (aynı zamanda zabıta memuru) eğitimiyle "Dağ Başını Duman Almış" marşını çalmaya hazırды. Artık beklenen gün gelmişti.

Okulları tatil edip, öğrencileri öğretmenlerinin gözetiminde yollara dizdik. Kahvehaneler kapatıldı, tüccar, esnaf kepenk indirdi. Köylerden traktör römorkları, at ve arabalarla gelenler ve şehir halkı istasyonda toplandı. Görülmedik bir kalabalık oluşmuştu.

Dört gözle bekliyorduk misafirlerimizi. Rahmetli Osman Babaoğlu: "Kalemizi buraya getirdik, vilayetiği mutlaka götüreceğiz..." diye halkı galeyana getiriyordu.

Yavaş yavaş gelip duran özel trenden inenleri alkışlarla karşıladık. Cumhurbaşkanını, Başbakanı, Bakanlar doğruca kale kürsüye çıktılar.

Sayın Bayar kısa bir konuşma yaparak sözü sayın Menderes'e bırakmıştı ki, binlerin avazesi dalga dalga kapladı alanı...

"Vilaaaayeeeet... Vilaaaayeeeet..." Başbakan konuşmasına başlayamıyordu bir türlü.

"Vilaaaayeeeet... Vilaaaayeeeet... Vilaaaayeeeet..."

Cumhurbaşkanı'nın olumlu davranış ve yatıştırıcı müdahalesi sonunda rahmetli Menderes, o kendilerine has üslup ve hitabet kudretiyle sesimizi kesip, daha önce duyduklarımızı tekrarladi. Yine aynı vaatler, aynı ümitler, aynı beklentiler...

Sıra, iplik fabrikasının temel atma törenine gelmişti. Ahali istasyona yakın inşaat sahasına doğru ilerlerken, bir kaç kişi arkadaş kalmıştık.

Hemen önümüzde ellerinin parmak uçları pantolonunun ceplerinde, başı kasketli, omuzları içe dönük birisi yürüyordu. Arkamızdan bir ses geldi.

"Ülen Memeeet!..."

Kasketli delikanlı ismini duyunca durdu, şöyle hafiften yan dönerek arkaya baktı. Başlarında pötikare örtü, şalvarlı üç beş hanımdan Mehmet'e sesleneni yine yüksek sesle:

"Len oğlum Memet, Karaman Vilayet olacak mı?"

Mehmet iki omuzunu bir iki kez yukarı aşağı çıkartıp indirdikten sonra "Ne bileyim, ben de anlayamadım, daha belli değil" derecesine ve hiç ağzını açmadan yürümeye devam etti.

Hanımınlar, Karaman vilayet olacak mı olmayacak mı sorusunun cevabını, Mehmet'in omuz silkmesinden almışlardı. Bizim de duyacağımız şekilde içlerinden birisi o günlük izlenimini şöyle notalamıştı:

"- Desene gıdı... gıdı..."(*)

* Gıdı, gıdı fasa fiso anlamında kullanılan yerel bir deyimdir.

BİR SERGİ...

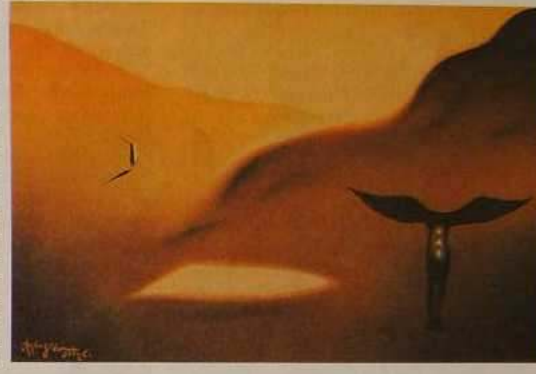
Sessizliğe konuşmak gibi resimlemek...

1958 yılında Karaman'da doğan ressam Mehmet Aydoğdu, 1971'den beri Belçika-Liege'de yaşamaktadır. 1971'den 1978'e, Belçika'da çeşitli sanat okullarında eğitim gördü. (Lycee d'Etat d'Alleur, Liege, Belçika Academies Royale des Beaux-Arts, Liege, Belçika, Institut Supérieur des des Beaux-Arts St. Luc, Liege, Belçika). 1976'da, Belçika'da ilk kişisel sergisini açtı. O yıldan bu yana, değişik ülkelerde ve değişik şehirlerdeki kişisel sergilerinde sanat-severlerle buluştu... Bu arada, 1991 ve 1997 yıllarında Karaman Şehir Müzesi'nde eserlerini Karamanlılara sunma fırsatı buldu. Ressam Mehmet Aydoğdu, Belçika Liege Çağdaş Sanatlar Müzesi'ndeki sergisiyle aynı tarihlerde (15 Kasım-12 Aralık), İstanbul-Bebek Tuğray Sanat Galerisi'nde bir grup eserlerini sergilemektedir.

Aydoğdu, sanata dair duygularını: "Resimle, renklerin isimlerini veya bir sayfanın üzerine bir kaç kelime söyleyebileceğimi nihayet anlayabildim. Bu içsel duygu inanılmaz bir şey; tipki şiddetli bir duygu sonucu gözlerimizi açtığınız zaman, yüzünüze akan gözyaşları gibi." diye tanımlamaktadır.

Günümüz sanatının birincil uğraşı, yeniden imge olmuştur. Uluslararası çağdaş sanat ortamındaki ender sanatçılardan biri olan Aydoğdu, sanatçı kariyerine başladığı günden bugüne dek imge arayışına devam etmiştir. İnsan mitini yıkarak, geçici hümanistliğe sahip çıkmak için gerekeni yapan Aydoğdu, kendi çıkarlarını

koruyan bazı kültürel ortamlara ve de moda anlayışına ters düşerek, özgürlüğü ve karışıklık içerisinde yaşamayı seçmiştir. Paris'ten sanat tarihçisi ve eleştirmen Anna-Lyza Bryndza "Mehmet Aydoğdu, ruhunun en derin noktasına kadar hümanist bir ressamdır. Yeterince parçalanmış, dağınık ve dayanaksız kalmış bu dünyamızda, daime göçmen durumunda olan bir sanatçı olarak yaşamaktadır. Ve gerçek resim itibar yolculuğuna çoktan başlamıştır. Böylelikle bizler de kendimize ait bulunan, sanki çok da heyecanlı olan "küçük bireysel öykümüzü" daha aydınca görmeyi öğreniyoruz" demekte ve uluslararası sanat dünyasını, "Mehmet'in eserlerinde ilk temas, ne bir kelime, ne de bir bakışla oluyor. Yalnızca bir duygu ile ruhunuz renklerle istila ediliyor, içiniz bir başka aydınlanıyor; yalnızlık duygusu, sessizlik esası, duygusallığın içinde sarhoşluk ve kozmik bir tür içtenlik bir temas gerçekleşiyor" diyerek sanatseverleri, Aydoğdu'nun dünyasına davet etmektedir.

LEZZET DÜNYASI

BİSKÜVİ - ÇİKOLATA - KEK - ÇİKLET
BISCUITS-CHOCOLATE-CAKE-GUM
БИСКВИТ - ШОКОЛАД - КЕКС - РЕЗИНКА

NE DEMİŞLER?

* Güler Pınarbaşı 0.212.287.4344

Düşüncelerim zamanın gerisine gidince... işte gördüklerim!

Merhabalar... Ne mutlu ki yine sizinle. Ve her sayısının bir öncesinden güzel olmasını hedefleyen IKEV POSTASI ancak sizin katılmalarınızla artmasıyla daha da güzelleşmektedir. En güzeli ne biliyor musunuz? Yayından sonra gelen telefonlar ve paylaşımlar... Bir an nostaljiye kapılıp kalıyorsunuz... Gözünüzde sevgi dolu damlalar. Karaman'dan ilkokul 4. sınıftan Faruk Aydın aradı. Kendisini tanıtırken unuttuğunu sanarak "hani aynı kümedeydik ya?" deyince, bir anda 20 yıl öncesine gidiyordum. Büyümüş, evlenmiş... "Hadi Faruk, küme çalışmamıza devam edelim" dedim. Kabul etti. Bana Karaman'dan, Karaman'la ilgili bir sürü doküman yolladı. Faruk o zaman da çok çalışkandı. Şimdiki tabiriyle araştırmacı eylem erkeği o, yorucu fikir kızı ben olarak küme çalışmamızdaki bu kimlikleri, üstlendiğimiz fabri görevimiz için zevkle yerine getirdik. Ne güzel! Tekrar çocukluğumu yaşıyordum. Faruk'un toparladığı Karaman arşivimde, elimde, amcam Hasan Pınarbaşı'nın kitabı geçti. Kendime kanunıdan bir örnek bulduğum için sevindim. Karaman'ın geçmiş elli yılını ve en tanınmış simalarını kaleme almış. Tek tek Karaman'ın ünlülerini tanıtıyor. Okumayanlar muhakkak bulmalı o kitabı, dedelerini, dedelerinin dedelerini tanımalı, diye düşündüm. Geçenlerde bir hemşehrimiz aradı, Ahmet Sağkaya. Kadıköy'de ayakta kalıcılık yapıyor. Babamı taniyormuş. Babam, canım benim. "Babam çok renkli bir insandı. Birgün yolculuk yapmıştı, o kadar hoş sohbeti ki. Onu anlatsanız ya, yazılarınızda..." dedi. "Babam Hakkın rahmetine kavuştuğunda ben 18 yaşındaydım, babamı tanıyamadım ki, yeterince" dedim. "Onu tanıyanları bulun o zaman. Ben yaptım, üç dört kuşak kadar geriye gidebildim, çok güzel ve ilginç şeyler buldum", dedi. Hoş fikirdi. Onun için buradan babamı tanıyanlara sesleniyordum. Neyse... Şimdiki zamana dönüyorum, dünyevi yaşamımdan biran soyutlanarak... Babamı hatırlamaya çalışıyorum, ve düşüncelerime hemen bir anı takılıyorum. Ben ortaokul 2. sınıftayım, babam da o zamanlar seyyar oto galericisi. Ahiyor, satıyordu. Anadol, Renault, Ford... Tabii okula hergün değişik bir arabayla gittiğim için havamı binbeşyüz. Sonra herhalde işler ters gitti. Babam arabaları satıyor, ama alamıyordu. Motorsikletle gittik bir müddet, sonra motosikletle gitti elden... Bu sefer yürümeye başladık okul yolunda. Sevgili babam benim yaşadıklarından habersiz(!), yol boyunca bana eşlik ediyordu. Yine birgün okula yürüyerek gidiyoruz. Yol uzun, stadyumun oradan eski Yunus Emre Ortaokulu'na kadar yürüyoruz. Bir at arabası geçiyor, "Recep Ağbi nereye?", "kızımı oku-

la bırakacağım", "atlayın hadi", Babam "hadi atla" diyor. Ben hık, mık, "baba...!!", babam dinlemiyor bile, atlıyor, mecburen bende. Babamla, at sürücüsü konuşuyor, eskilerden, yenilerden, hayattan, o günden... Ben kafamı bile kaldırmıyorum, ya bir gören olursa? kendimi "attan inmiş, eşşeğe binmiş" gibi hissediyorum, yürümeyi tercih ediyorum. Tabii ki okula gelmeden babamı da at arabasından indiriyordum. Şimdi ise o kadar büyümüşüm ki(!) o günkü hislerime sadece gülüyorum. Yine birgün, babamla okula gidiyoruz. Ben merakla soruyorum, "baba bana Karaman'daki lakablar nereden çıkmış anlattır mısın?", babam başlıyor anlatmaya: "Nanaçların Hasmı-Arif ve Mustafa Özpeynirci'lere derler... Tahtabıçıklar, Hasan Tahtabıçık'cığıl... At arabası yapımcıları Mehmet ve Süleyman ustalar'a Cıdarlar derler... Külahçılar- Ahmet Külahçı'nın sülalesidir... Simitçi Kör Niya-zı... İrebiş... Karazorların Hamdi- Garson Hamdi Efendi... Mirrikar- Sebzeci ve bak-kal Rıza Efendi'ler... Arap Hacı Hasan'lar... Tortlar- Eskici İbrahim Tort, (Ölmeden mezar taşını dikmiş...), Gökgözlü- Attar Mustafa ve Ahmet Yavuz... Çubur Salih'ler... Kemiksizler- Terzi Aliğil. Kuyrukluğun Şerif Tezeye- En iyi ahlakımızdandır...," diye sıralayıp gidiyor. Tabii o yıldan beri bu isimleri aklımda tutmam imkansız, bugün amcamın kitabından yararlanıp hatırımda kalanları buluyorum. Babam, yol boyunca, onlara bu isim neden takıldı, kimlendendi, ne yaptılar, özellikleri neydi? anlatıp duruyor. Biran gına geliyor, sorduğuma soracağıma pişman oluyorum, ama yine de dinliyorum. Nereden bilirdim ki, o zaman daha can kulağıyla dinleseydim, babamı daha iyi tanıyabilirdim hatta bugün yazarken daha içten yazabilirdim? Neyse ki Hasan amcam sağken, bunları kaleme almış da, bir tarihi kaybetmeden kılpayı kurtarabilmişiz diyoruz. Bu hafta sonu bir kitap bitirdim "On ikinci melek" yazar Og Mandino'nun kaleminden. Başarılı bir yönetici, hayatında ulaşmak istediği herşeye ulaşmış. Birgün mutluluğun zirvesindeyken birden hayatı tersine dönüyor. En çok sevdiğini, 7 yaşındaki küçük oğlunu ve karısını en mutlu olduğu dönemde kaybediyor. Bu olayın üzerine kurgulanan öyküden aldığım şu mesajı, sevdiğini zaman-sız kaybedenlerle paylaşmak istiyorum: "çocuğunuzu mu kaybettiniz?", diyor "hayır! geri verdiniz, eşinizi mi kaybettiniz, ağabeyinizi, babanızı, kardeşinizi, hayır sadece geri gittiler!" Kaybetmek ve bulmak... Hepsi canlılar için. Ben de babamın erken geri gidişine zaman zaman üzülüyorum, çünkü onu çok özleyorum...! Karamanlı tüm sevdiğimiz ve erken geri verdiklerimize gönülden rahmet diliyorum... Sağlıkla kalın!

KARAMAN'IN YETİŞTİRDİKLERİ...

Ali Eğler

1926 yılında Karaman'da doğdum. İlkokulun 1.-3. sınıflarını Güney Okulunda, son iki sınıfını ise Gazi Okulunda tamamlayarak Karaman Ortaokulu'nu bitirdim. Bilahare lise tahsilime Konya Lisesi'nde, yüksek tahsilime de Ankara Mülkiye Mektebi'nde (bugünkü Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi) devam ettim. Liseyi 1944 yılında, mülkiyeyi 1949 yılında tamamladım.

Tahsil hayatımın bitmesini takiben Maliye Bakanlığı Gelirler ve Hazine Genel Müdürlüklerinde memuriyet stajımı yaptım. 1950 yılında açılan sınavda Maliye Bakanlığı Hesap Uzman Muavinliğine tayin edildim. 1953 yılında yeterlik sınavını kazanarak hesap uzmanı oldum.

1962 yılında, "Fransa'da Vergi İdaresi, Vergi Kaçakçılığı ve Önlenmesi" konusunda inceleme yapmak üzere 1 yıl süre ile Paris'te kaldım. Dönüşte 1,5 yıl kadar Hesap Uzmanları Kurulu Başkan Yardımcılığında bulundum.

Bilahere 1964 yılında "İktisadi İş Birliği Teşkilatının" tavsiye ve telkiniyle kamu iktisadi teşekküllerinin yatırımlarını finanse etmek üzere kurulan Devlet Yatırım Bankası'nın Mali Grup Başkanlığı'na tayin edildim. Hızlı bir devletçi olarak başladığım bu görevde

çok şeyler öğrenmiş olmakla beraber, Devlette iş yapmanın zorluğunu görerek, 1967 yılında bankadan istifa ettim. Bu arada bir teklifi değerlendirerek Koç Grubu'na geçtim. 1967

yıldan 1991 yılına kadar 24 yıl kesintisiz olarak Koç Holding'in merkez teşkilatında, muhtelif kademelerde maliyeciler olarak çalıştım. Aynı dönemde Holding'e bağlı şirketlerin ve vakıfların İdare Meclis Üyesi ve Muhasiplik görevlerini yaptım. Bu süre zarfında Türkiye'deki özel sektörün sıfıra yakın bir noktadan başlayıp bugünkü duruma gelmesini içerisinden takip ettim ve bu sürece faydalı olmaya çalıştım.

18 yılı Maliye Bakanlığı'nda, 24 yılı özel sektörde olmak üzere 42 yıl gibi uzunca bir süre devam eden meslek hayatıma 1992 yılı başında son verdim. Halen hiç bir iş yapmıyorum.

Biri 44 yaşında erkek (Marmara Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Dekan Yardımcısı Prof. Dr. Mehmet Akif Eğler), diğeri 41 yaşında kız, 2 çocuğum ve 2 torunum var.

IKEV/POSTASI

Yayın Kurulu

Suat Sözer, Ahmet Büyükemre, Mustafa Göncü,
Türkan Çankaya, Güler Pınarbaşı

Tasarım ve uygulama : Barajans Reklamcılık AŞ

Renk ayırımı ve film : Filmon AŞ

Baskı : Yaşar Ofset Tesisleri

Küçük Langa Cad. No: 6, Daire 8, Aksaray / İstanbul

Tel : (0212) 632 74 93 Tel/Faks : (0212) 586 0535

onsa®

BİSKÜVİ - ÇİKOLATA - KEK - CİPS - ÇİKLET - ŞEKERLEME
BISCUITS - CHOCOLATE - CAKE - CHIPS - CHEWING GUM - CANDY

"ADIYLA TADIYLA DÜNYA MARKASI"

onsa®

BİSKÜVİ VE GIDA SANAYİ A.Ş.

Organize Sanayi Bölgesi P.K. 21
Tel: 0338) 224 10 70 (b. Hat) Fax: 224 10 70
KARAMAN

